

Juhannuskoristelusta

Suven suloisin juhla on ovella. Vaikka toshinaa riittää joka talossa, kukapa ei haluaisi kotiaan mahdollisimman juhlavaksi. Muistakaamme kaikki, että parhaat juhlatunnun tuojat ovat elävät kukat, koivulimat ja köynnökset - koristakaamme niillä, jotka eivät edes kalliiksi tule; niityillä ja metsissä on ainesta riittämiin. Pienikin koti kaipaa pöydälleen ainakin luonnonkukkasilla täyten maljakon juhlatunnun takaamiseksi.

Kun kukkamaljakkoa valitsette, ottakaa mieluiten lasinen ja väriltään vihreä, harmaa, valkea, hillityn ruskea tai muu tumman värinen maljakko. Niihin sopivat minkäväriset kukat tahansa aiheuttamatta sopimattomia väriyhdistelmiä. Korkeisiin maljakoihin laitamme pitkävartiset ja matalaan pienemmät. Kukkien tulisi olla noin puolta korkeammat kuin itse maljakon. Varsien päät rutistetaan rikki, jotta ne imevät vettä mahdollisimman hyvin ja säilyvät pitkään.

Kukat asetellaan maljakkoon sopivan tiiviisti mutta säännöttömästi. Jos ne ovat kovin hajalaaan, näyttävät ne kuin olisivat lentoon lähdössä. Liian tiivis asetelma antaa taas vihtamaisen tunnun. Jos kukat eivät ota pysyäkseen paikoillaan, voidaan maljakkoon laittaa hiekkaa, sammalta tai pieniä kuusenoksia niitä tukemaan. Hennot kukat tulee asettaa kevytrakenteiseen maljakkoon. Kovin eriluontoisia kukkia ei tule samaan maljakkoon laittaa. Pellolla kasvanut kukka ei tule edukseen vesikasvien kanssa. Maljakkoon on hyvä valita myös eri kehitysasteella olevia yksilöitä, koska eiväthän kaikki kukat luonnosakaan samalla hetkellä avaudu.

Puutarhassa kasvavista kukista pimpinelli-ruusut ja sireenit ovat juhannuksena parhaimmillaan. Sireenit ovat herkkiä kuihtumaan maljakossa, mutta jos ne edellisenä päivänä leikkoo ja vie viileään odottamaan juhlahetkeä, imevät ne paremmin vettä ja säilyvät hieman kauemmin. Kukkia ei koskaan tulisi leikata päivän kuumimpana hetkenä, vaan aikaisin aamulla tai iltasella.

Koska on juhannus, eivät pelkät kukkasot riitä koristamaan kotiamme juhlauntoon. Koivulimat ja köynnökset vasta kruunaavat kotimme niin sisältä kuin ulkoakin. Sisällä käytetään köynnöstä sitoessa kevyitä aineksia, esimerkiksi puolukan- ja kanervanvarsia ja pieniä kata-

*Juhannuskoivuja Oilingin talon ovenpielessä
Paulaharju Samuli, kuvaaja 1915.
Museovirasto Musketti, Kansatieteen kuvakokoelma.*

janoksia. Kiitollisimpia koristepaikkoja ovat pöydän yläpuoli, ovien ja ikkunoiden ylälaidat, seinät ja katto. Ulkosalle tehdään jyrkempiä köynnöksiä havupuiden oksista tai tammesta. Juhlavaa on laatia kunniaportti ja siitä ovelle kulkeva juhlaikäytävä. Köynnöskoristelussa käytetään usein myös seppeleitä. Kauniiksi ne saadaan käyttämällä kukkia ja värillisiä nauhoja.

Meillä suomalaisilla on säilynyt kaunis vanha perinne koristaa kotimme juhannukseksi. Säilyttäkäämme se edelleen jälkipolvillemme mutta unohtakaamme ylenpalttisuus. Kaunista on koristelun laatu.

[Kotiliesi 1924:5]